

Zavři oči, jsem Tvá Nšoči
indiánka z kmene divokého
Do minuty, prominu Ti
všechny hříchy času minulého
To, co mi nedáš dneska večer
to si vezmu časně k ránu
Už je to dávno, co jsem byla
Tvoje děvče z porcelánu

Kouknu se do slunce
a zamírím do terče duhového
Vystřelím vysoko
a na nebi Tě najdu raněného
Chci Tě hbitě v tomhle bytě
budu sladká jako marmeláda
A pak Ti řeknu, kluku:
"Mám Tě ráda jako kamaráda."

Čtyři ruce po záruce
hledají se jako loni v létě
Dnes už se nevrátíš
a zítra ani máma nepozná Tě
Válečnými barvami si namaluju
tvář a oční stíny
Pak zmizím po špičkách
a nechám Ti tu jenom mokasíny